

Дід приїхав із села, ходить по столиці.

Має гроші — не мина жодної крамниці.

Попросив він:

— Покажіть кухлик той, що з краю. —

Продавщиця:

— Что? Чево? Я не понимаю.

— Кухлик, люба, покажіть, той, що збоку смужка.

— Да какой же кухлік здесь, если это кружка. —

Дід у руки кухлик взяв і нахмурих брови:

— На Україні живете й не знаєте мови. —

Продавщиця теж була гостра та бідова.

— У меня есть свой язык, ни к чему мне мова. —

І сказав їй мудрий дід:

— Цим пишатися не слід,

Бо якраз така біда в моєї корови:

Має, бідна, языка і не знає мови.